

SARA.

JOULUKUU 2006 6,40€

EIJA-RIITTA KORHOLA

Kovaa kyytiä vellihousuille

Sara Paavolainen

ja omaishoitajan
pitempi lieka

Taiteilija & nuori muusa

Marika Mäkelä
ja Juri Silvennoinen

10

hyvää syytä

**NOSTA
RAUTAA**

KAUNEUS

- Peitä
- Huijaa
- Häivytä

SPECIAL

Vanhenemisen
KOODI
MURRETTU?

Yllätysten yö

SARA. miesten
salaseurassa

Wau, mitkä
VAIHDEVUODET

MATKA- KALENTERI

koko vuodeksi

KOKEILE
LEFFA-
TERAPIAA

Haiktoa

MUODISSA JA SISUSTUKSESSA

KRISTIINA DRAGON
KUVAT JOUNI HARALA
TYYLII IINA DILLEMUTH

Eija-Riitta Korhola on piilovallan virtuoosi. Mepin luontaisetuihin kuuluvat myös kateus ja kyttäily. Kadehdittavinta monen mielestä on se, miten rennosti hän pelaa.

– Kestävä maailmankatsomus on sellainen, jota ei tarvitse varjella totuudelta.

Petrolinsävyinen silkkitunika
375 e, Frank Usher, Feminett.
Farkut 69,95 e, Only.
Lampaantalja Skanno.

MEIKKI RAILI HULKKONEN JA HIUKSET
KAMPAAMO SONJA HUOPAINEN
Lumene ja L'Oréal

Pohjustusvoide Beauty Base. Meikkivoide pitkäkestoinen Douple Stay 3 Persikkatee. Valokynä kasvojen varjokohtiin Light Reflect. Irtopuuteri Skin Couture 01. Poskipuna Skin Couture 6 Kaipaus. Kulmakynä harmaanruskea Eyebrow Graphics. Pehmeän silmämeikin sävyt Delight Duo persikka ja kupari 28 Jännitystä ilmassa. Musta Intelligent meikkikynä. Musta Star Effect mascara. Huulipuna Vaalea kultabeige 112 Happy Red.

Kampauksen pohjalla Teni Art Color Show Wellumousse -muotovahto. Muotoiluun Techni Art Ahead Wed -muotolluvaha. Viimeistelyyn Techni Art Fix Spray -viimeistelykline.

Valtaa ja välitiloja

Asemista taistelu ei sovi luonteeseeni ollenkaan, mieluummin peräänny.

Kapea leopardikuosinen silkki-mekko 1920 e, Dolce & Gabbana, Boutique Kaarina K.

Olisiko syytä vaihtaa näkökulmaa? Ainakin siinä tapauksessa, jos **Eija-Riitta Korholan** nimi nostaa mieleen lähinnä oksennuspussit, paljaat olkapäät ja varastetut iltapuvut. Vähemmänkin rajoittuneille kansalaisille saattaa olla hyväksi muistuttaa, että Korholan todelliset leipälajit – energia- ja ympäristökysymykset sekä ihmisoikeudet – ovat paljon enemmän kuin pelkkää EU:n kuonanhallintaa.

Ne ovat niitä asioita, jotka juuri nyt ovat maailmanpolitiikan keskiössä. Ja ne ovat tulleet sinne jäädäkseen.

Oikeastaan ilmastoasioiden mediaseksikkyys, jatkuva katastrofien maalailu, on monen mielestä kiepsahtanut jo ”ilmastopornon” puolelle. Mutta sanat ovat sanoja, tarvitaan tekoja.

– Onneksi tajusin heti alussa ryhtyä kuolevaiseksi. Kuolevainen ymmärtää, että kaikkea ei voi saada eikä kaikessa voi olla loistava. Pitää keskittyä.

Korhola on keskittynyt ja saanut aikaan yllättävän paljon. Sananmukaisesti säästänyt rahaa Suomelle jo ensimmäisenä meppivuotenaan. Ehkä tuolloin mukana oli myös noviisin tuuria – hän ei ymmärtänyt arastella järjestelmän näennäisen kankeita rakenteita.

Eikä hän arastele vieläkään.

Tuttavapiiriin kuuluvan ohjaaja **Jouko Turkan** mielestä mepin olisi pitänyt toimia alusta saakka vieläkin neuvokkaammin, erityisesti rasismiin vastaisessa taistelussa. Pettymystään Korholan toimiin hän purki taannoin tapansa mukaan ytimekkäästi:

”Olet epäaito paska, pelkkä somistaja, saatana.”

Somistaja! Verbaalisesti lahjakas Korhola ihastui ilmauksesta niin, että kirjoitti sen puhelun aikana ylös, vaikka samalla hieman kirpaisi.

Niin sanottujen naisasianaisten kommentit, että hän ”turhentaa sanottavansa” alleviivatulla naisellisuudellaan, ovat viihdyttäneet ja kiihdyttäneet häntä eri tavalla. Senkin vuoksi, että puoliso, professori **Atte Korhola**, on muutamassa mutkapaikassa ystävällisesti muistuttanut ominaisuuksista, joita hän vaimossaan erityisesti arvostaa. Myös niistä ulkoisista.

Kadehdittava lahjalista

Huomattavan piilovallan ohella Eija-Riitta Korholalla on entistä enemmän myös virallista valtaa. Hänet valittiin hiljattain Euroopan konservatiivipuolueiden kattopuolueen, EPP:n energiatyöryhmän vetäjäksi, linjaamaan eurooppalaista energiapolitiikkaa. Mutta ei siitäkään nimityksestä Suomessa suuremmin ole huudeltu.

Hanakammin vatkaataan ihmisten virheitä.

Korhola itse kuittaa persoonaansa ja moraalinsa kohdistuneet kyttäilyt, vääristelyt ja vähättelyt mustalla huumorilla, mutta rivien välistä kuulee, miten tietyt asiat ovat loukanneet, jättäneet jälkensä, tehneet varovaisemmaksi.

Nauru ja itku ovat kuitenkin yhä aika herkässä. Ja napakka tapa sanoa. Poliitiikan pahiten laitostamien tyyppien mielestä sellainen käytös on todella ärsyttävää ja epäilyttävää. Kadehdittava osoitus siitä, että ihmisen minäkuva ja tulevaisuus eivät ole virallisen aseman varassa.

– Lapset ovat tehneet minusta rennon uranaisen. Olen kiitollinen, että sain heidät nuorena, kolmannenkin jo kolmikymppisenä. Kun tärkein ja arvokkain on saavutettu, minun ei ole tarvinnut todistaa mitään.

Ei ehkä todistaa, mutta kyllä hän ilmiselvästi peilaa olemistaan suoritusten kautta. Lisensiaattityökin tuli aikanaan hoidettua kotiäitiyden ohessa, vaikka vuoden vanha kuopus oli hyvin allerginen ja valvotti yöt. Mainittakoon tässä yhteydessä sekin, että Korholan luontaisiin lahjoihin kuuluvat myös tavallista paremmat unenlahjat. Itseironiseen tapansa hän selittää taipumustaan tohotukseen sillä, että pysyisi paremmin hereillä.

Nuorempana Eija-Riitta stimuloi aistejaan muun muassa harrastamalla laskuvarjohyppyjä. Sittemmin aikaa on tullut vietettyä ilmassa enemmänkin.

– Useimmat kollegani vihaavat lentämistä. Itselleni se on luova välitila. Esimerkiksi kun isäni muutama vuosi sitten kuoli, kone oli se paikka, jossa tein suuren osan surutyöstä. Lennon aikana sain availta sielustani sellaisia ovia, joita työn tiimellyksessä en löytänyt tai voinut paljastaa. Oikein odotin, että pääsen taas koneeseen ajattelemaan isää.

– Usein vieläkin itken koneessa murheitani ja ilojani. Sen jälkeen olo on kuin suihkusta tulleenä.

Korholan 87-vuotias äiti pärjää vielä omillaan Lahdessa. Eija-Riitta, viisilapsisen perheen kuopus oppi häneltä muun muassa sen, että jos jotakin ei osata, niin se opetellaan.

– Uuden oppiminen on välttämätöntä, ja usein niin nautinnollista, että tunne on melkein eroottinen. Huomasin sen jo yliopistossa filosofiaa lukiessani. Aloin miettiä, sijaitsevatko oppimiskeskus ja seksuaalinen halu aivoissa lähellä toisiaan.

Resepti alakuloon

Korholan mielestä Brysseliin on aina vaikea lähteä, mutta sinne on aina kiva tulla. Yksi etätöiden ehdottomia plussia on se, että siellä hän saa olla kaikessa rauhassa työnarkomaani.

– Minulta ei todellakaan kannata kysellä Brysselin ostosvinkkejä...

Ajan kanssa ammattimatkaaja on oppinut ostamaan tärkeimpiä tarvikkeita kolmin kappalein, että niitä löytyy jokaisesta kodista: Helsingin Haagasta, Snappertunan mökiltä, veneestä ja Brysselistä. Strasbourgin kokouspäivien koti on hotelli, mutta siellä viihtyvyyttä parantavat Brysseliä turvallisemmat lenkkeilyreitit.

Eija-Riitta lenkkeilee ympäri vuoden, valtaosa ongelmistani ratkeaa kuulemma sillä. Mutta aina aamuisin elämän pitää saada olla pientä ja hidasta, ei kenenkään muun nuotittamaa.

– Jos joku valittaa alakuloa, tarkistaisin ensimmäisenä hikoileeko hän missään lajissa säännöllisesti.

Ajan kanssa Korhola on oppinut hoitamaan myös poliittista mielenterveyttään sanomalla kursailematta: Minä. Minä tein sen. Niistäkin hankkeista, joiden onnistuminen on yritetty ”kampanjasyistä” lorauttaa laajempien piirien lobbausvoitoksi. Kuten sekkin, että hän taannoin sai sellun ja paperinvalmistuksen jätteenpolttodirektiivin vaatimusten ulkopuolelle – kääntämällä yhden avainhenkilön pään. Ja onhan noita voittoja, sähköromudirektiiviä ja muita sydämenasioita. Ajoittain hän on ollut vaikuttamisesta sananmukaisesti turpeana.

Joko muuten tiesitte, että turve ei ole fossiilinen eikä nopeasti uusiutuva luonnonvara, vaan siltä väliltä. Ja että turpeen ansiosta Suomi on yhtä aikaa bioenergian suurvalta ja kehitysmaa. Mutta ehkä meillä jo piankin on ikiomia peltosheikkejä.

Arvioita suomalaisten törkeän suuresta ”ekologisesta jalanjäljestä” Korhola pitää eräänlaisena mittavirheenä. (Ympäristöjärjestö WWF:n raportin mukaan suomalaiset rasittavat luontoa lähes eniten maailmassa.) Energiakenkämme kokoa kasvattaa olennaisesti vientiin suuntautuva paperiteollisuus, joka sentään on lajissaan maailman puhtainta.

Pari oivallusta

Eija-Riitta Korhola tietää, että vallan hän joutuu aikanaan palauttamaan, mutta moni teko jää elämään.

– Ei liene sen suurempaa saavutusta kuin se, että on saanut vaikuttaa jonkun henkiinjäämiseen. Tapasin jokin aika sitten Brysselissä kiinalaisen toisinajattelijan, jonka kuolemantuomiosta vapauttamisen puolesta olin henkilökohtaisesti vedonnut. Kun keskustelun kuluessa yhtäkkiä tajusimme, että olin vedonnut viranomaisiin juuri hänen puolestaan, itkimme molemmat.

Mieleenpainuviin ja mieltä muuttaneisiin kohtaamisiin kuuluu myös **Äiti Teresa**, jonka Eija-Riitta Korhola tapasi Kalkutassa kymmenisen vuotta sitten työskennellessään Kirkon Ulkomaanavun tiedottajana.

Olin asennoitunut tapaamaan kuuluisan ja hyvän ihmisen – luultavasti myös seniilin – mutta en enempää. Hyväntekeväisyyttäkään en ole täysin varauksettomasti ihaillut: jos ongelmia hoidetaan puuttumatta niiden syihin, toiminta uhkaa jäädä länsimaisen ihmisen omantunnon terapiaksi. Tämä lause on pitkään kuulunut ammattislangiini. Nyt hän ja hänen nummansa valloittivat täysin.

Äiti Teresa ei ajatellut joukkoja. Hänen tapansa antautua yhdelle kerrallaan aivan kuin tämä olisi ainoa maailmassa mahdollisti hänelle syvän keskittymisen ja työrauhan.

Näin Korhola kuvaili tuntojaan teoksessaan *Olkapäämepin kanta-pääkausi* (WSOY, 2002).

– Yksi tärkeä oivallus on ollut se, että elämä on lähtökohtaisesti vaikeaa, ja sitä elähdyttävät satunnaiset onnenhetket, ei tosin päin. En pidä mitään hyvää itsestään selvänä.

Eija-Riitta korostaa, että suurin haaste hänelle yhä on äitiys ja vaimous. Se, että perhe voi tilanteessa kuin tilanteessa olla varma hänen rakkaudestaan. Ainakin perhe on matkan varrella oppinut ottamaan tyyneesti sen, että perinteinen perhejuhannus veneillen ei ole enää mikään itsestäänselvyys, vaan äiti saattaa olla vaalitarkkailijana vaikkapa Zimbabwessa.

Ja äiti on oppinut ottamaan tyyneesti sen, että perheessä on muitakin julkkiksia. Esikoinen **Reeta-Leena** on tunnustusta saanut muu-

”LUONTEENI POHJARAKENTEENA ON KIINTEÄ UJOUS.”

EIJA-RIITTA
KORHOLA (47)
Eurokansanedustaja,
MEP

Ympäristö- ja ihmisoikeus-
valiokunnan jäsen, EPP:n
energiatyöryhmän vetäjä

- **Syntynyt** Lahdessa
- **Koulutukseltaan** fil.lis (teoreettinen filosofia), Helsingin yliopisto 1994
- Kokoomuksen varapuheenjohtaja
- Lukuisia muita luottamus-toimia, mm. First Step Forum -ihmisoikeusjärjestön puheenjohtaja
- Kolumnistina useissa sanomalehdissä
- Ohjelmasarjoja ja dokumentteja radioon ja televisioon
- **Puoliso** professori Atte Korhola
- **Lapset** Reeta-Leena, 23, Raakel 18, Eero-Lauri, 16
- **Harrastukset** lenkkeily, veneily, mökkeily

sikko. Tyttärinä nuorempi **Raakel** on debytoinut teatterissa, *Les Misérables* -musikaalin pikku Cosetena. Teini-ikäinen **Eero-Lauri** on toistaiseksi pitänyt matalaa profiilia.

Vellihousut ja painostajat

Korhola tekee lähtöä Nairobiin, YK:n ilmastokoukukseen, ja katselee kotimaan politiikkaa vapautuneesti. Hänen mielestään – varsinkin näin ennen vaaleja – ärsyttävintä ei ole niin sanottu likainen peli, vaan poliittinen nössöily.

– Yleistä mielipidettä hermostuneesti skannavia ameboja on liikaa. Tämä maa ei tarvitse yhtään enempiä vellihousuja, jotka eivät uskalla ilmaista todellisia mielipiteitään pelätessään, että äänestäjät hylkäävät. Hylätköön, sitä varten demokratia on! Esimerkiksi turvallisuuspoliittinen keskustelu puhalletaan aina poikki ennen vaaleja. Häiritään mieluummin tiskin alla.

– Sinä päivänä kun huomaan, että joudun valehtelevaan politiikan takia, lopetan sen. Toivottavasti siihen löytyy silloin vielä selkärankaa, kiteyttää Korhola ja manailee, miten paljon politiikkaan liittyy turhauttavaa tekopyhyttä.

– Yksi saa kantaa maailmanparantajan manttelia tekemättä mitään, toinen taas kyykyttää mielikuvissa köyhiä – todellisista ansioistaan riippumatta.

Korhola on joka tapauksessa onnistunut jo rikkomaan yhden politiikan luonnonlaeista: ”loikkari ei menesty”. Valinta kokoomuksen varapuheenjohtajaksi tuli hänelle itselleenkin yllätyksenä. Vähän erikoiselta kyllä kuulostaa, että hän jo uransa tässä vaiheessa arvelee saaneensa elämänsä suurimmat myönteiset otsikot. (Lööppikammo on sitten asia erikseen.)

Jyrki Kataisen kohtelua **Sauli Niinistön** pitkässä varjossa, median suurennuslasin alla hän kuvailee ”koulukiusaamiseksi”. Kyllä Korholakin toivoo Niinistöä takaisin kotimaan politiikkaan, mutta lupaa samalla Kataisen osoittautuvan tulevissa vaalitenteissä hallituspuolueille kovemmaksi vastukseksi kuin mihin Niinistö aikanaan pystyi.

Taannoista loikkaansa kristillisistä kokoomukseen hän ei selittele yhtä pehmustetuin sanakääntein.

– Jo puolueeseen liittyessäni minulla oli liian paljon varauksia. Olisi

pitänyt tajuta, että juttu on vähän sama kuin naimisiinmeno. Jos kuvittelee tulevasta puolisoistaan, että minä muutan tuon, niin ei se onnistu.

– Ennakkoon en arvannut, miten heikosti kestä tietyntaista painostusta. Ja erästä asiaa en sietänyt yhtään. Se liittyi Jumala-kortin käyttöön. Esimerkiksi Jumalan ehdokasmakuun vetoamista pidän aikamoisena virheenä, siitä lannistui moni muukin kuin minä.

– Pelkäsin lopulta paatuvani. Pelkäsin, että vaikaumukselleni tapahtuu jotakin pahaa, joten lähdin pakoon.

Ruumiin ja mielen remonti

Muutama hehtaari järven ja meren välissä. Vuosi sitten Korholat hankkivat läntiseltä Uudeltamaalta Snappertunasta tilan, jota kunnostaessa selkä on mennyt monesti rikki mutta pää on eheytyntä. Kaikesta korjatusta näkee omistajille ominaisen perfektionismin ja hyvän tyyliäjä.

Tuvassa jokainen neliometri ja esine on hirsitalon henkeä kunnioittava ja kohdallaan. Jopa niin kohdallaan, että pellavaisen keittiöpyyhkeen ”oikeasta” paikasta syntyy muutaman sekunnin väittely. Älyllisemmän sparrailun vastapainoksi.

Atte Korhola on ilmastonmuutostutkija, mutta vaimonsa laaja-alaisuuteen verrattuna hän sanoo kohteliaasti olevansa oppipoika, ei opettaja. Vaimoon puolestaan on tehnyt vaikutuksen se, millaiseksi remonttireiskaksi tutkija on mökkiprojektin edetessä osoittautunut.

Rantasaunan katossa loistaa halogeenista muodostuva Otavan tähtikuvio. Vanha maakellari on ylennetty viinikellariksi. Kallion laella nököttää puilla lämmitettävä kylpypalju. Omenapuussa loistavat lyhdyt. Kaunista – elämä on. Ymmärtää hyvin, että tänne, monen mutkan taakse on tärkeää päästä niin usein kuin mahdollista.

Mikään täydellinen ekopesä vapaa-ajan asunto ei ole, ja Atte Korhola huomauttaakin, että Suomen mökkikannan parantuminen tuo jatkossa melkoisesti lisää haastetta maamme energiataloudelle.

Valintoja ja seurauksia

Eija-Riitta on polvillaan laiturilla ja demonstroi rautakanki kädessään järven jääkaudenaikaista valesohjaa. Rynkkyttää aikansa kovaa maakerrosta, kunnes rauta lähtee painumaan syvyysiin, metritolkulla.

Ammattilaisten silmin luonnossa tulee tehtyä kaikenlaisia havaintoja, myös näkymättömiä.

Mutta mistä meidän pitää olla valmiita luopumaan? Entä mikä uusi asia on itsestäänselvyys 5–10 vuoden kuluttua?

– Tulemme säätietoisemmiksi koska myrskyt lisääntyvät. Myös rakentamisessa on otettava yhä enemmän huomioon tulvien ja hirmumyrskyjen mahdollisuus.

Naisten velvollisuudet eivät rouva Korholaa kuunnellessa ainakaan tunnu vähenevän:

– Älyttömän tuhlauksen aika on ohi. Naisilla on entistä enemmän hallussaan, arjen uudet elämäntapavalinnat.

Jo ensi talvi saattaa antaa esimakua tulevasta muutoksesta myös Suomessa.

– Huonon vesivuoden takia sähkönjakelua joudutaan ehkä säännöstelemään. Kiehtovaa nähdä, miten naiset palaavat tiettyssä mielessä juurilleen, säästäviksi suomalaisiksi.

Eija-Riitta Korhola on vuosien varrella siirtynyt ydinvoiman vastustajasta sen kannattajaksi.

– Käytäntö on osoittanut, että ydinvoiman alarajo kasvattaa kaikkien fossiilisten energialähteiden käyttöä. Eikä ilmakaikalla, ikävä kyllä, ole moraalisensoreita. Se ei erota, mitkä kasvihuonekaasut ovat tulleet ”kilteistä” syistä. Mikään energiamuoto ei ole harmiton, mutta energiapaletin pitää olla monipuolinen pääpainon siirtyessä uusiutuvaan energiaan.

Eija-Riitta on syyttänyt kaikki kynttilät ja torppa hohtaa hämärässä rinteessä kuin jättimäinen lyhty.

Se, miltä joku näyttää on tärkeää. Se, miltä joku tuntuu on tärkeämpää.

– Tulevaisuutta pohdin harvinaisen vähän, se on osoittautunut turhaksi. Koskaan omat suunnitelmani eivät ole toteutuneet, joten en enää suunnittele mitään, hän huomauttaa vähän yllättäen.

– Yksi poikkeus; haaveilen lapsenlapsista. Minulla on jo nimimerkki Mummo Haagasta, jolla aloitan yleisönosastovaikuttamisen. ■

Raidallinen paljettitoppi 479 e, Max Mara.
Huivi 9,90 e, Stockmann. Kultatarjottimet 69,95 e, Only.
Rannerengas 16,55 e, Stockmann.

Tiedustelut:
Dolce & Gabbana/Boutique Kaarina K (09) 633 901
Frank Usher/Feminett (09) 171 139
Max Mara (09) 177 377
Only/Bestseller (020) 747 4600
Skanno (09) 612 9440

”Epäilen, että oppimiskeskus JA SEKSUAALINEN HALU SUJATSEVAT AVOISSA LÄHELLÄ TOISIAAN.”